

Hass's Forslag forandres saaledes:

„Da Thinget, uagtet det anerkjender og billiger Grundtanken i det foreliggende Lovforslag, ikke finder det hensigtsmæssigt at bringe denne Tanke til Udførelse gennem Lovgivningen, før der er foregaaet en Hovedforandring i Præstens udvortes Stilling og Forhold til Sognemenigheden, navnlig derved, at Præsten sættes paa fast Løn;

og da Thinget nærer den sikkre Forventning, at dette vil stee i en nær Fremtid;

beflutter det at gaae over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Det af Mindretallet (Hass) stillede Forslag til en motiveret Dagsorden (see Betænkningen Sp. 421) tilligemed det dertil stillede Endringsforslag sættes først under Forhandling.

Hass: Det vil uden Tvivl være klart for det høitærede Things Medlemmer, hvis de erindre det Mindretalsvotum, som jeg har afgivet, og som for endeel er tiltraadt af Forslagsstilleren selv, at jeg maa betragte Forslaget i dets Heelhed, skjøndt jeg billiger Grundtanken og Principet, der er udtalt deri, som ubetimeligt. Jeg maa ansee det for ubetimeligt, navnlig under en saadan Udviklingsperiode som den, hvori vort hele kirkelige Væsen befinder sig. Der er begyndt en ny Udvikling med Sognebaandets Løsning, med Ophævelsen af Daabstvangen, og en fuldstændig Ophævelse af Confirmationstvangen er vel snart at vente. Under en saadan langsom fremadskridende Udvikling vil der først, naar flere og flere Medlemmer i Sognene og rundt om i Landet ere i saa Henseende komne til en

nogetlunde klar Bevidsthed, ret kunne være Tale om Menigheder, i Sammenligning med og i Forhold til hvad der ogsaa i geistlig Henseende er kaldet Sogne, og først naar det kan finde Sted, kan der være Tale om Menighedernes Deelagtighed i Valget af deres Præster, og hvorvidt de skulle have Bestemmelsesret med Hensyn til de Enkelte, som de kunde foretrække fremfor Andre. Det er en saadan Betragtning, der har bevæget mig til at foreslaae det høitærede Thing, at denne Sag foreløbigt opgives, og at det, idet det anerkjender Grundtankens Rigtighed, beslutter at gaae over til Dagsordenen. Jeg havde, dengang jeg foresatte denne Motivering af Sagen, et større Haab om, navnlig at faae de geistlige Embedsmænd sætte paa fast Løn, end vi nu kunne have, og derfor kunde det ikke nu falde mig ind at fremsætte den i en anden Form end den, jeg har tilladt mig. Der er imidlertid senere stillet et Endringsforslag af den ærede Rigsdagsgmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) til min motiverede Dagsordenen, og det er i en vis Henseende at foretrække for mit, idet det er langt præcisere og nøiagtigere end dette, og derfor kan jeg aldeles ikke have Noget imod, om det høitærede Thing skulde foretrække denne nøiagtigere og bestemtere Dagsorden, som han har foreslaaet, for min. Mange kunne maaftæe synes, naar de betragte Sagen i sig selv, at det er et Fremskridt, saaledes som jeg ogsaa troer, at et Fleertal og et Mindretal i Udvalget har betragtet den; jeg kan imidlertid under de nuværende Forhold ikke betragte den saaledes. Jeg troer, at den hele Maade, hvorpaa Sagen skal ordnes — om det bliver nødvendigt eller ikke, at det maa stee, kan man efter den nuværende Tilstand være i Tvivl om — først ret vil vise sig, naar der er forudgaaet andre Forandringer, naar paa en ganske anden Maade end nu Trangen dertil bliver føleligere, og Trangen dertil ogsaa tytter sig.